

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

143. domaga się zharmonizowanych i surowych sankcji za przemyt dzikich zwierząt i części ich ciała, a także rzadkich roślin i drzew do Unii;

o
o o

144. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom narodowym, CEPOL-owi, Europolowi, Eurojustowi, OLAF-owi, Radzie Europy, OECD, Interpolowi, UNODC, Bankowi Światowemu, a także Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

P7_TA(2013)0246

Mieszkalnictwo socjalne w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej (2012/2293(INI))

(2016/C 065/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3 ust. 3, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 9, 14, 148, 151, 153 i 160, a także załączony do niego Protokół nr 26 dotyczący usług świadczonych w interesie ogólnym,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 34 i 36,
- uwzględniając protokół nr 26 TFUE w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną, szczególnie jej art. 30 (prawo do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną), art. 31 (prawo do mieszkania) i ust. 16 (prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758), opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie tego komunikatu oraz odnoszącą się do niego rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 (COM(2011)0615),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. zatytułowany „Europejski plan naprawy gospodarczej” (COM(2008)0800),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE ⁽⁶⁾ oraz rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 marca 2011 r. zatytułowany „Reforma zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym” (COM(2011)0146) i odnoszącą się do niego rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategia skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych przez Unię Europejską” (COM(2010)0573),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173),

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0495.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 66.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0494.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając wytyczne Komisji z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie najlepszych praktyk dotyczących ograniczania, łagodzenia lub kompensowania procesu zasklepienia gleby (SWD(2012)0101),
- uwzględniając przegląd Komisji pt. „Zatrudnienie i kwestie społeczne w Europie” za rok 2012 opublikowany w dniu 8 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając pakiet Komisji dotyczący inwestycji społecznych z dnia 20 lutego 2013 r.,
- uwzględniając europejskie badanie warunków życia ludności EU-SILC oraz komunikat prasowy Eurostatu z dnia 8 lutego 2012 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając wyniki europejskich badań zawarte w sprawozdaniu dotyczącym Trzeciego europejskiego badania jakości życia, a zwłaszcza jego rozdziału 6 ⁽³⁾,
- uwzględniając sporządzone przez Eurofound sprawozdanie z badań pt. „Zadłużenie gospodarstw domowych – usługi doradcze w Unii Europejskiej” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sporządzone przez Eurofound sprawozdanie z badań pt. „Warunki życia Romów: warunki mieszkaniowe i zdrowotne poniżej standardu” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie C-415/11 (Mohamed Aziz) chroniący konsumentów zawierających umowy hipoteczne przed bankami w przypadku nieuczciwych warunków umowy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1098/2008/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym (2010) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając deklarację Rady z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym: współpracę w walce z ubóstwem w 2010 roku i później ⁽⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 18 lutego 2011 r. pt. „Ocena społecznego wymiaru strategii »Europa 2020«” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 5 lutego 2010 r. zatytułowany „Wspólne sprawozdanie o zabezpieczeniu społecznym i włączeniu społecznym” (SEC(2010)0098),
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 15 lutego 2010 r. pt. „Wspólne sprawozdanie o zabezpieczeniu społecznym i włączeniu społecznym za 2010 r.” ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie problematyki związanej z definicją mieszkalnictwa socjalnego jako usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/EN/3-08022012-BP-EN.PDF.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

⁽⁴⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/pl/1/EF11891PL.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/021/pl/1/EF12021PL.pdf>.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3.

⁽⁷⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=135024&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=1202581>.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 298 z 7.11.2008, s. 20.

⁽⁹⁾ Rada UE, 3053. Posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Polityki dotyczącej Konsumentów, Bruksela, 6 grudnia 2010 r.

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada UE, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, z dnia 18 lutego 2011 r.

⁽¹¹⁾ Sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada UE, 6500/10 SOC 115 ECOFIN 101 FSTR 8 EDUC 31 SAN 31, z dnia 15 lutego 2010 r.

⁽¹²⁾ EESC, 597/2012-TEN/484, 13 grudnia 2012.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „W kierunku europejskiego programu na rzecz budownictwa socjalnego”⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie paktu na rzecz inwestycji społecznych – reakcja na kryzys⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii „Europa 2020”⁽³⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w realizację celów lizbońskich i celów strategii „UE 2020”⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucję ustawodawczą z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii „Europa 2020” – część druga⁽⁵⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące działań i inicjatyw do podjęcia⁽⁶⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie przyszłości usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym⁽⁷⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie mieszkalnictwa i polityki regionalnej⁽⁸⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności⁽⁹⁾,
  - uwzględniając oświadczenia pisemne z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej⁽¹⁰⁾ oraz z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając przeprowadzone przez Eurofound trzecie Europejskie badanie jakości życia – Jakość życia w Europie: wpływ kryzysu⁽¹²⁾,
  - uwzględniając zalecenia końcowe Europejskiej Konferencji na rzecz Konsensusu w sprawie Bezdomności, która odbyła się w dniach 9 i 10 grudnia 2010 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7–0155/2013),
- A. mając na uwadze, że dostęp do mieszkania stanowi prawo podstawowe, które można postrzegać jako niezbędny warunek wykonywania innych praw podstawowych i prowadzenia godnego życia, a także posiadania do nich dostępu; mając też na uwadze, że zapewnienie dostępu do godnych i odpowiednich warunków mieszkaniowych stanowi międzynarodowe zobowiązanie państw członkowskich, które Unia musi uwzględnić, oraz że prawo dostępu do pomocy mieszkaniowej zostało uznane w art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w art. 30 i 31 zmienionej Europejskiej karty społecznej Rady Europy, w art. 25 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz mowa jest o nim w wielu konstytucjach państw członkowskich;
- B. mając na uwadze, że definiowanie własnej polityki mieszkaniowej i podejmowanie działań na krajowych rynkach mieszkaniowych w celu realizacji tego prawa podstawowego, zgodnie z potrzebami mieszkańców, mającego umożliwić każdemu obywatelowi dostęp do mieszkania w godnych i na przystępnych finansowo warunkach leży w gestii państw członkowskich oraz ich władz lokalnych i regionalnych;

⁽¹⁾ CoR 71/2011 final, ECOS-V/014 <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0419.

⁽³⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 65.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 124.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 101.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 19.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 139.

⁽¹²⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1264.htm>.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- C. mając na uwadze, że zapewnienie lokali mieszkaniowych po przystępnej cenie jest właściwym narzędziem na rzecz osiągnięcia sprawiedliwości i spójności społecznej oraz że inwestycje w przystępne cenowo mieszkania są niezbędnym warunkiem większej mobilności zawodowej i większych możliwości zatrudnienia, podczas gdy budowa i modernizacja mieszkań socjalnych ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów w zakresie zaspokajania popytu mieszkaniowego, udostępniania lokali mieszkaniowych po przystępnej cenie szerokim grupom społecznym, pobudzania gospodarki, ograniczania powstawania baniek spekulacyjnych, ograniczania ubóstwa energetycznego i zapewniania wpływów podatkowych państwom członkowskim;
- D. mając na uwadze, że państwa członkowskie, zgodnie z zasadą pomocniczości, odgrywają zasadniczą rolę i cieszą się znaczną swobodą w zakresie zapewniania, zlecania i organizowania równoległej oferty mieszkań socjalnych, uzupełniającej ofertę obecną na rynku; mając również na uwadze, że mieszkalnictwo socjalne powinno spełniać wymogi w zakresie wysokiego poziomu jakości, bezpieczeństwa i przystępności, i promować równe traktowanie oraz prawa użytkowników;
- E. mając na uwadze, że brakuje socjalnych lokali mieszkaniowych oraz że w większości państw członkowskich UE rośnie zapotrzebowanie na mieszkania po przystępnej cenie; mając na uwadze, że profil społeczny i rodzinny osób korzystających z mieszkań socjalnych zmienił się; mając na uwadze, że należy zidentyfikować te nowe czynniki społeczne, aby państwa członkowskie oraz ich odpowiednie władze lokalne i regionalne mogły opracować różne strategie mieszkaniowe, które lepiej odpowiadałyby obecnej sytuacji;
- F. mając na uwadze, że polityka w dziedzinie mieszkalnictwa socjalnego jest integralną częścią świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym i służy wspieraniu zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, ułatwianiu nabywania własności, promowaniu wysokiej jakości mieszkań, ulepszaniu dotychczasowych warunków mieszkaniowych i dostosowaniu wydatków mieszkaniowych do sytuacji rodziny i zasobów lokatorów, przy założeniu, że osoby te także będą podejmowały wysiłki w tym kierunku;
- G. mając na uwadze, że w przypadku zakupu lub wynajmu mieszkania socjalnego należy uwzględnić dobry stosunek jakości do ceny, że takie mieszkanie powinno umożliwiać oszczędności energii, znajdować się w otoczeniu z terenami zielonymi, być dostosowane do potrzeb różnych pokoleń, w tym szczególnych potrzeb dzieci i osób starszych;
- H. mając na uwadze, że w celu zapobieżenia wzrostowi liczby bezdomnych i wszelkim przyszłym kryzysom mieszkaniowym należy tak opracować zasady przyznawania kredytów hipotecznych, aby chronić konsumentów i równomiernie rozłożyć ryzyko;
- I. mając na uwadze, że budownictwo socjalne odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu celów strategii „Europa 2020” – zwłaszcza jeśli chodzi o cel dotyczący ubóstwa, w tym zapobieganie międzypokoleniowemu dziedziczeniu nierówności – w tym sensie, że wnosi wkład w zagwarantowanie wysokiego poziomu zatrudnienia, włączenia i spójności społecznej, sprzyja mobilności zawodowej, a także podejmowaniu działań w zakresie walki ze zmianą klimatu i ubóstwem energetycznym poprzez modernizację istniejących budynków;
- J. mając na uwadze, że połączenie kryzysu finansowego i gospodarczego, środków oszczędnościowych, rosnących cen nieruchomości i malejących dochodów gospodarstw domowych powoduje wzrost bezrobocia i wykluczenia społecznego w UE, zwłaszcza wśród najsłabszych grup społecznych, przez co wzrasta zapotrzebowanie na ochronę socjalną; stwierdza, że mimo jego znaczącego stabilizacyjnego wpływu finansowanie publiczne mieszkalnictwa socjalnego padło w niektórych państwach członkowskich ofiarą niedawnych działań oszczędnościowych;
- K. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i społeczny ma bezpośredni negatywny wpływ na działalność i wsparcie finansowe w sektorze budownictwa mieszkaniowego i usług remontowych, zwłaszcza w odniesieniu do mieszkań socjalnych, z powodu pękania baniek spekulacyjnych na rynku nieruchomości, zaciągania kredytów, opóźnień w płatnościach czy też spadku liczby zamówień publicznych, mimo iż sektor ten może być siłą napędową umożliwiającą trwałe wyjście z kryzysu w sposób sprzyjający włączeniu społecznemu oraz podjęcie wyzwań w dziedzinie klimatu i energii;
- L. mając na uwadze, że środkiem oszczędnościowym oraz konsolidacji budżetowej musi towarzyszyć globalna strategia inwestycyjna na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz realizacji celów strategii „Europa 2020”, w tym celów w dziedzinie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- M. mając na uwadze, że posiadanie mieszkania jest dobrem pierwszej potrzeby, w odniesieniu do którego państwa członkowskie definiują – na podstawie odpowiednich decyzji politycznych – minimalne standardy dotyczące warunków mieszkaniowych uznanych za pozwalające na zamieszkanie i tych uznanych za komfortowe, szczegółowe przepisy zagospodarowania przestrzeni miejskiej i przepisy budowlane, maksymalne poziomy zobowiązań finansowych, uwzględniają w niektórych przypadkach zmiany cen mieszkań, a nawet ustanawiają mechanizmy przyznawania pomocy socjalnej lub ulg podatkowych w celu zmniejszenia tego istotnego obciążenia na liście wydatków gospodarstwa domowego;
- N. mając na uwadze, że z powodu poważnych gospodarczych, społecznych i długoterminowych skutków kryzysu nie tylko w zakresie wzrostu gospodarczego, poziomu zatrudnienia oraz poziomu ubóstwa i wykluczenia społecznego, ale także w odniesieniu do warunków dostępu do mieszkań oraz poziomu inwestycji w mieszkania socjalne w UE, wymagane są pilne działania ze strony państw członkowskich i Unii, aby zagwarantować dostęp do przyzwoitych i przystępnych cenowo mieszkań; w związku z tym wyraża zaniepokojenie wzrostem cen (gruntów, własności, wynajmu, zużycia energii), które stanowią od tej pory główny wydatek europejskich gospodarstw domowych, a także źródło niestabilności i obaw; mając na uwadze gwałtowny wzrost bezrobocia w UE, czego dowodem jest osiągnięcie w styczniu 2013 r. poziomu 10,9 % w UE-27, oraz fakt, że jednocześnie ludność Europy się starzeje, powstaje poważne ryzyko zwiększenia się przepaści między bogatymi i biednymi, wykluczenia społecznego i bezdomności, w sytuacji gdy już 80 mln Europejczyków zagrożonych jest ubóstwem;
- O. mając na uwadze, że Romowie mieszkają zwykle na obszarach, na których występuje duża segregacja przestrzenna i gdzie dostęp do świadczeń socjalnych i zdrowotnych jest kwestią problematyczną;
- P. mając na uwadze, że istnieją wyraźne powiązania pomiędzy warunkami mieszkaniowymi poniżej standardu a problemami zdrowotnymi: zadłużenie hipoteczne może powodować pogorszenie zdrowia psychicznego, przeludnienie może wywoływać problemy psychologiczne, gruźlicę, zapalenia dróg oddechowych, a także większe ryzyko pożaru i wypadków w domu; życie w nieodpowiednich warunkach mieszkaniowych negatywnie wpływa na zdrowie, poczucie bezpieczeństwa oraz zwiększa ryzyko wypadków w domu; życie na terenie o wysokim natężeniu hałasu może wzmacniać nadciśnienie i powodować podwyższone ciśnienie; mając na uwadze, że brak mieszkania jest źródłem stresu i złego samopoczucia, czyli czynników niekorzystnie wpływających na jakość życia, zdrowie i samopoczucie;
- Q. mając na uwadze, że kobiety – wśród których 24,5 % było zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w 2010 r. – zwłaszcza kobiety o niskich dochodach, matki samotnie wychowujące dzieci, kobiety wykonujące nisko płatne prace, kobiety będące migrantami, wdowy mające dzieci na utrzymaniu i kobiety będące ofiarami przemocy domowej – a także rodziny, na które składają się kobiety samotnie wychowujące dzieci, młode rodziny, duże rodziny, studenci, młodzież na początku kariery zawodowej, młode pary bez pracy, osoby niepełnosprawne, osoby chore lub cierpiące na zaburzenia psychiatryczne, osoby należące do marginalizowanych mniejszości, w tym Romowie, oraz osoby starsze są szczególnie dotknięte problemem braku dostosowanych mieszkań socjalnych po przystępnej cenie; mając na uwadze, że kategorie te są szczególnie narażone na bezdomność, a osoby do nich należące często zamieszkują oferowane na rynku prywatnym mieszkania poniżej standardu, których warunki znacząco podnoszą ryzyko wystąpienia problemów zdrowotnych; mając na uwadze, że kategorie te często szukają alternatywnych rozwiązań, tj. osoby do nich należące decydują się na zamieszkanie z rodziną, przyjaciółmi lub znajomymi, co utrudnia odpowiednią analizę i przejrzyste udokumentowanie w odniesieniu do osób bezdomnych;
- R. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy w połączeniu z wysokimi cenami na rynku mieszkaniowym zmniejsza zdolność kobiet do podjęcia decyzji o rozwodzie lub zakończeniu nieformalnego związku, co ogranicza ich wolność i w większym stopniu naraża je na przemoc domową ze względu na płeć;
- S. mając na uwadze, że przystępna cenowo oferta mieszkań do wynajęcia ma zasadnicze znaczenie dla młodych ludzi, umożliwiając im podejmowanie kształcenia zawodowego, studiów uniwersyteckich, staży lub zatrudnienia;
- T. mając na uwadze, że państwa członkowskie określają także organizację równoległej oferty mieszkań socjalnych, stanowiącą uzupełnienie oferty obecnej na rynku i objętą szczególnymi warunkami w zakresie dostępu i cen, którą zapewniają nie nastawione na zys podmioty utworzone specjalnie w tym celu, oraz że 25 mln obywateli europejskich mieszka dzięki temu w lokalach socjalnych, w odniesieniu do których wymogi w zakresie zagospodarowania przestrzennego, dostępu i cen określane są bezpośrednio przez władze publiczne państw członkowskich, oraz że ta równoległa oferta mieszkaniowa – dzięki swojej stabilności i kontrolowanej wysokości cen – przyczynia się zwłaszcza do ograniczenia rozpiętości cykli oraz powstawania baniek spekulacyjnych na rynku nieruchomości;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Propagowanie społecznej i gospodarczej roli mieszkań socjalnych

1. zauważa, że ze względu na obecny kryzys gospodarczy i społeczny swobodnie funkcjonujący rynek, zwłaszcza na obszarach miejskich o dużej gęstości zaludnienia, w coraz mniejszym stopniu jest w stanie zaspokoić zapotrzebowanie na mieszkania po przystępnych cenach i że wzrost kosztów mieszkań i energii nasila zagrożenie rozwojem chorób, ubóstwem i wykluczeniem społecznym; stwierdza wzrost liczby eksmisji i liczby nieruchomości przejmowanych przez banki w niektórych państwach członkowskich; wzywa do podjęcia kroków w celu sprostania tym wyzwaniom; wyraża zaniepokojenie zarówno bezpośrednimi, jak i pośrednimi skutkami niektórych oszczędności budżetowych w kontekście obecnego kryzysu społecznego i gospodarczego, polegających między innymi na cięciu dodatków mieszkaniowych i usług społecznych, opodatkowaniu przedsiębiorstw działających w sektorze mieszkalnictwa socjalnego, wstrzymaniu realizacji nowych projektów mieszkaniowych czy też wystawieniu na sprzedaż części krajowych zasobów mieszkań socjalnych, co może nakreślać błędne koło długoterminowego wykluczenia społecznego i segregacji;
2. ponownie zwraca uwagę, że strategię dotyczące mieszkalnictwa socjalnego odgrywają ważną rolę w zwalczaniu ubóstwa wśród dzieci poprzez wyeliminowanie ubóstwa wśród rodzin i zapobieganie międzypokoleniowemu dziedziczeniu nierówności społeczno-ekonomicznych; zauważa, że w obliczu zmian społecznych i demograficznych w strukturze rodziny oraz zwiększającej się liczby niestabilnych i niepewnych miejsc pracy coraz większe zapotrzebowanie na mieszkania po przystępnej cenie występuje również w tych grupach ludności, które są zintegrowane ze społeczeństwem;
3. wzywa do przestrzegania art. 14 i protokołu nr 26 załączonego do TFUE, zgodnie z którymi władze publiczne mogą swobodnie określić sposób organizacji i finansowania sektora mieszkalnictwa socjalnego, w celu zaspokojenia potrzeb lokalnej ludności, zagwarantowania wysokiej jakości, bezpieczeństwa, przystępności, równego traktowania i propagowania praw użytkowników; ocenia, że tego rodzaju działanie stanowi dla władz publicznych sposób na zaradzenie niedoskonałościom rynku w celu zapewnienia powszechnego dostępu do godnych i przystępnych finansowo warunków mieszkaniowych oraz stosowania w ten sposób art. 16, 30 i 31 Europejskiej karty społecznej;

Dążenie do stworzenia europejskiej polityki mieszkalnictwa socjalnego

4. przypomina Komisji, państwom członkowskim oraz ich władzom lokalnym i regionalnym o tym, że wydatki dokonywane w sektorze mieszkalnictwa socjalnego i po przystępnych cenach umożliwiają zagwarantowanie praw podstawowych, zareagowanie na alarmującą sytuację społeczną i jako strategiczne inwestycje społeczne przyczyniają się trwale do tworzenia lokalnych miejsc pracy niepodlegających delokalizacji, do stabilizowania gospodarki poprzez zmniejszanie ryzyka powstawania bąbelki spekulacyjnej na rynku nieruchomości i nadmiernemu zadłużaniu się gospodarstw domowych, do promowania mobilności zawodowej, przeciwdziałania zmianie klimatu, do ograniczania ubóstwa energetycznego, a także do łagodzenia problemów zdrowotnych wynikających z przeludnienia i złych warunków mieszkaniowych; w związku z tym nalega, aby mieszkalnictwo socjalne nie było postrzegane jako koszt, ale jako inwestycja, która zwraca się w perspektywie długoterminowej w postaci lepszego stanu zdrowia i samopoczucia społecznego, dostępu do rynku pracy i uaktywnienia społeczeństwa, zwłaszcza osób w podeszłym wieku, do prowadzenia samodzielnego życia;
5. wzywa Komisję do określenia europejskich ram działania w dziedzinie mieszkalnictwa socjalnego w celu zagwarantowania spójności między różnymi instrumentami politycznymi, jakich UE używa, aby rozwiązać ten problem (pomoc państwa, fundusze strukturalne, polityka energetyczna, walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, polityka zdrowotna);
6. zwraca się do Komisji o objaśnienie definicji mieszkalnictwa socjalnego na podstawie wymiany najlepszych praktyk i doświadczeń między państwami członkowskimi oraz biorąc pod uwagę fakt, iż mieszkalnictwo socjalne jest różnie pojmowane i zarządzane (często ze względu na elastyczność w ustalaniu priorytetów) w państwach członkowskich, regionach i przez społeczności lokalne;
7. zwraca uwagę, że inwestycje w sektorze mieszkalnictwa socjalnego wpisują się w szersze ramy polityczne mające służyć organizowaniu i finansowaniu oferty społecznych i zdrowotnych usług publicznych oraz usług edukacyjnych mających na celu zapewnienie wykonalności podstawowych praw społecznych oraz zaspokojenie zmieniających się potrzeb społecznych i reagowanie na ciągłe zmiany cyklu koniunkturalnego;
8. podkreśla konieczność monitorowania inwestycji społecznych – z uwzględnieniem inwestycji w mieszkania socjalne – w ramach paktu na rzecz inwestycji społecznych wzorowanego na pakcie euro plus w celu wzmocnienia zarządzania gospodarką i budżetem Unii; podkreśla także zapotrzebowanie na cele w dziedzinie inwestycji społecznych, których państwa członkowskie byłyby zobowiązane przestrzegać, aby osiągnąć cele w dziedzinie społecznej, zatrudnienia i kształcenia określone w strategii „Europa 2020”; z zadowoleniem odnosi się do faktu, że niniejsza propozycja zyskała

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

poparcie w konkluzjach Rady Europejskiej z grudnia 2012 r., w których podkreślono, że „możliwości, jakie w zakresie równoważenia potrzeb dotyczących efektywnych inwestycji publicznych z celami dyscypliny fiskalnej oferują istniejące unijne ramy fiskalne, mogą być wykorzystywane w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, przy pełnym poszanowaniu tego paktu”; zachęca Komisję do lepszego monitorowania tych inwestycji społecznych z wykorzystaniem tabeli wyników zawierającej wskaźniki dotyczące inwestycji zrealizowanych przez poszczególne państwa członkowskie i w skali całej Unii, z uwzględnieniem inwestycji w sektorze mieszkalnictwa socjalnego, zmian kosztów mieszkaniowych i liczby osób oczekujących na przyznanie mieszkania w państwach członkowskich; wzywa ponadto wszystkie państwa członkowskie do ratyfikacji zmienionej Europejskiej karty społecznej, ze zwróceniem szczególnej uwagi na jej art. 31;

9. jest zdania, że organizacje mieszkańców i lokatorów powinny uczestniczyć w opracowywaniu strategii mieszkaniowych, które mają zostać wdrożone w państwach członkowskich;

10. podkreśla potrzebę wspierania innowacji społecznych zarówno przez Europejski program walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, jak i przez ramowy program badawczy, w celu przeprowadzenia analizy nowych strategii politycznych mających na celu poprawę dostępu do mieszkań i ograniczenie zjawiska bezdomności;

11. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2011 r. (COM(2011)0142) mającej uregulować kwestie dotyczące umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi, a tym samym ograniczyć nadmierne zadłużenie gospodarstw domowych; wzywa do uwzględnienia w unijnych przepisach dotyczących kredytów hipotecznych najlepszych praktyk, które byłyby jak najkorzystniejsze dla konsumentów; wzywa do uwzględnienia procedury renegocjacji warunków kredytu i zmiany harmonogramu spłaty długu w przypadku niewypłacalnych osób fizycznych i rodzin; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających położyć kres sytuacjom, w których eksmitowane gospodarstwa domowe w dalszym ciągu spłacają kredyt hipoteczny; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia działań w celu zareagowania na trudności społeczne, z jakimi borykają się osoby najbardziej dotknięte kryzysem gospodarczym i bezrobociem, które są eksmitowane i pozbawiane swoich domów; zauważa, że tłem dla tych zdarzeń są znaczące inicjatywy publiczne mające na celu przywrócenie równowagi systemu finansowego; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wysiłku w celu zaoferowania alternatywnych rozwiązań dla eksmisi;

12. wzywa Komisję do ostrzegania państw członkowskich, w drodze indywidualnych zaleceń dla poszczególnych państw, w sytuacji gdy reformy zagrażają inwestycjom w sektorze mieszkań socjalnych lub mieszkań przystępnych finansowo, oraz do niewydawania zaleceń dotyczących wielkości sektora mieszkalnictwa socjalnego w poszczególnych państwach członkowskich; wyraża ubolewanie, że w ramach programów konsolidacji budżetowej i na podstawie indywidualnych zaleceń Komisji w dziedzinie działań na rynku mieszkaniowym niektóre państwa członkowskie ograniczają potencjał sektora poprzez wprowadzanie opodatkowania podmiotów udostępniających mieszkania socjalne; wyraża ponadto zaniepokojenie podaną przez Komisję restrykcyjną definicją lokalu socjalnego w dziedzinie polityki konkurencji, która koncentruje się wyłącznie na grupach społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

13. zachęca Radę do organizowania przynajmniej raz w roku posiedzeń ministrów odpowiedzialnych za politykę mieszkaniową państw członkowskich, aby umożliwić dyskusję na temat wpływu różnych europejskich strategii politycznych na politykę mieszkaniową i zapewnić skuteczniejsze uwzględnianie aspektów gospodarczych, społecznych i środowiskowych sektora mieszkaniowego w polityce europejskiej przy jednoczesnym zaangażowaniu do współpracy zainteresowanych podmiotów, takich jak podmioty udostępniające mieszkania socjalne, stowarzyszenia przedstawicielskie mieszkańców oraz organizacje działające na rzecz ułatwienia dostępu do mieszkania;

14. zwraca uwagę, że definicja mieszkania socjalnego i jego beneficjentów powinna być wynikiem demokratycznego dialogu w celu uwzględnienia różnych tradycji poszczególnych państw członkowskich;

15. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przywiązywania większej wagi do kwestii związanych z dostępem do mieszkania i powiązanych z tym usługami w ramach strategii na rzecz ochrony socjalnej i włączenia społecznego, w tym poprzez inicjatywy mające na celu ograniczenie zjawiska bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego, na podstawie wspólnych wskaźników państw członkowskich, oraz do zachęcania do wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie skutecznego wdrażania prawa do mieszkania;

16. zachęca państwa członkowskie do zdwojenia wysiłków na rzecz włączenia inwestycji w dziedzinie mieszkalnictwa socjalnego na listę średnio- i długoterminowych celów budżetowych, a także do krajowych programów reform i strategicznych osi umów o partnerstwie na lata 2014-2020; wzywa Radę Europejską i Komisję do lepszego monitorowania wdrażania i osiągnięcia celów społecznych określonych w strategii „Europa 2020”;

17. zauważa, że strategie i programy mieszkaniowe muszą być opracowywane w porozumieniu z kobietami o niskich dochodach i kobietami pochodzącymi z różnych warstw społecznych w celu wykazania, które strategie najlepiej odzwierciedlają ich potrzeby;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Wspieranie inwestycji na rzecz lokalnych miejsc pracy i gospodarki ekologicznej

18. podkreśla, że sektor mieszkaniowy, a zwłaszcza mieszkalnictwo socjalne, dzięki zmniejszaniu zależności energetycznej odgrywa antycykliczną rolę w gospodarce poprzez wsparcie, jakiego udziela sektorowi budowlanemu i remontowemu, wsparcie na rzecz tworzenia trwałych i niepodlegających delokalizacji lokalnych miejsc pracy – przede wszystkim dzięki temu, że zatrudnia bardzo wielu pracowników – wsparcie na rzecz rozwoju ekologicznych branż lokalnej gospodarki oraz efekt mnożnikowy w pozostałych obszarach gospodarki; uważa w związku z tym, że inwestycje w budownictwo socjalne powinny być traktowane nie tylko jako wydatek, ale przede wszystkim jako pożyteczna inwestycja; zachęca ponadto państwa członkowskie do rozpoczęcia dialogu z branżą budowlaną w celu stworzenia lepszego otoczenia biznesowego i opracowania lepszych przepisów dotyczących mieszkań socjalnych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na określenie celów w zakresie budownictwa mieszkaniowego, ustalenie kosztów infrastruktury i zapewnienie gruntów pod zabudowę;

19. podkreśla wartość dodaną w odniesieniu do lokalnego zatrudnienia oraz poważny efekt mnożnikowy w odniesieniu do inwestycji, jakie zapewniły działania bezpośrednie w ramach funduszy strukturalnych w latach 2007–2013 w sektorze mieszkalnictwa socjalnego;

20. jest zdania, że środki przeznaczane na Fundusz Spójności w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2014–2020 nie powinny być mniejsze niż środki w obecnych WRF, aby zapewnić wystarczające finansowanie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), a zwłaszcza priorytetów inwestycyjnych „promujących włączenie społeczne i zwalczających ubóstwo – wsparcie rewitalizacji fizycznej i gospodarczej ubogich społeczności miejskich i wiejskich”;

21. uznaje, że wiele państw członkowskich wdrożyło już skuteczną politykę w dziedzinie mieszkalnictwa socjalnego oraz uważa, że rolą UE w tym kontekście powinno być ułatwianie wymiany najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi;

22. przyjmuje do wiadomości wnioski Komisji w sprawie pakietu ustawodawczego rozporządzeń dotyczących polityki spójności w latach 2014–2020; popiera kwalifikowalność do wsparcia z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności inwestycji priorytetowych w zakresie efektywności energetycznej i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w mieszkaniach socjalnych i przystępnych cenowo, w zakresie zintegrowanych działań służących zrównoważonemu rozwojowi urbanistycznemu i terytorialnemu, w zakresie równego dostępu społeczności marginalizowanych do mieszkań, promowania podmiotów działających na rzecz gospodarki społecznej i solidarnej, takich jak nie nastawione na zysk spółdzielnie mieszkaniowe;

23. zachęca państwa członkowskie i ogół zainteresowanych stron do zapewnienia zarówno inwestycjom w mieszkania socjalne po przystępnych cenach, jak i wzmocnieniu sektorów budownictwa nienastawionych na zysk ważnego miejsca w krajowych programach reform i strategicznych osiach umów o partnerstwie na lata 2014–2020, a także do dopilnowania, aby planowane środki w polityce mieszkaniowej uwzględniały krajowe strategie włączenia społecznego Romów;

24. zachęca państwa członkowskie do większego wykorzystania narzędzi z zakresu prawa prywatnego w celu ułatwienia budowy mieszkań socjalnych np. poprzez stosowanie emfiteuzy umożliwiającej budowę bez konieczności wykupu gruntu lub poprzez wykorzystanie prawa użytkowania przez podmiot udostępniający mieszkania socjalne, umożliwiając jego właścicielowi zachowanie tego statusu;

25. podkreśla, że na budynki mieszkalne i handlowe przypada 40 % zużycia energii końcowej i łącznej emisji CO₂ w Europie i że zrównoważone środowiskowo budownictwo prowadzi do obniżenia kosztów budowy i skrócenia czasu jej trwania, drastycznego ograniczenia skutków środowiskowych i zużycia energii oraz w odpowiednich przypadkach kosztów zarządzania związanych z budynkiem;

26. popiera utrzymanie odpowiedniego budżetu w wieloletnich ramach finansowych 2014–2020 i do potraktowania polityki spójności jako siły napędowej wyjścia z kryzysu; popiera wnioski zawarte w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w zakresie, w jakim wzywają państwa członkowskie do ułatwienia i przyspieszenia realokacji niewykorzystanych środków z funduszy strukturalnych na projekty na rzecz efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych w okresie programowania 2007–2013; uważa, że sektor budownictwa socjalnego powinien skorzystać na tej realokacji;

27. wzywa państwa członkowskie, ich instytucje zarządzające oraz Komisję do dopilnowania, aby podmioty działające na rynku mieszkaniowym, stowarzyszenia przedstawicielskie mieszkańców i organizacje działające na rzecz dostępu do mieszkań były ściśle uwzględniane w wykazie partnerów społecznych w celu opracowywania, monitorowania i oceny umów o partnerstwie i programów operacyjnych; podkreśla odpowiedni charakter nowych instrumentów na rzecz

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

zintegrowanego rozwoju („Community-Led Local Development” [Rozwój lokalny kierowany przez społeczność] i zintegrowane inwestycje terytorialne) w zakresie realizacji zintegrowanych strategii na rzecz poprawy sytuacji mieszkaniowej, w których zasadniczą rolę miałyby odgrywać podmioty udostępniające mieszkania socjalne oraz mieszkańcy; uważa, że fundusze strukturalne i Fundusz Spójności muszą skutecznie wdrażać zarówno zasadę partnerstwa, jak i wielopoziomowego systemu rządzenia, a państwa członkowskie trzeba zachęcać, by współpracowały z władzami lokalnymi i regionalnymi w określaniu priorytetów i ustalaniu, w jaki sposób będą wykorzystywane środki z funduszy strukturalnych; uważa, że większa synergia między funduszami strukturalnymi a Funduszem Spójności może przyczynić się do trwałego rozwoju zaniedbanych dzielnic bądź obszarów wiejskich, dzięki zapobieganiu ich odizolowaniu i wyludnieniu, przez co można uniknąć szkodliwych skutków podziałów społecznych i sprzyjać jednorodności, spójności społecznej i równości płci;

28. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia lub opracowania mechanizmów finansowych, a także propagowania w sposób skoordynowany korzystania z dotacji w ramach programu „Horyzont 2020” oraz z instrumentów finansowych i instrumentów technicznego wsparcia projektów, oferowanych przez fundusze strukturalne, Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Bank Rozwoju Rady Europy oraz Europejski Fundusz na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE), w celu pobudzania do budowy i remontów mieszkań socjalnych o wysokiej jakości; wzywa ponadto państwa członkowskie do szukania metod zastosowania zmienionego rozporządzenia o EFRR w celu zapewnienia mieszkań marginalizowanym społecznościom;

29. wzywa EBI do przyznania – w ściślejszej współpracy z lokalnymi i regionalnymi władzami – bardziej eksponowanego miejsca sektorowi mieszkalnictwa socjalnego i przystępnego finansowo na liście priorytetów inwestycyjnych, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których nie istnieje publiczny bank mieszkań, przy jednoczesnej poprawie warunków przyznawanych pożyczek, wzywa także EBI do określenia w jakim stopniu obligacje projektowe mogą również stać się instrumentem finansowym służącym finansowaniu infrastruktury społecznej, takiej jak mieszkania, uwzględniając w pierwszej kolejności ocenę fazy pilotażowej przed jej przedłużeniem;

30. wzywa państwa członkowskie do wsparcia działań spółdzielni mieszkaniowych, które są wartościowym narzędziem umożliwiającym zakup pierwszego mieszkania po przystępnej cenie; podkreśla, że spółdzielnie są również efektywnym narzędziem wspierania inicjatyw w zakresie rewitalizacji obszarów miejskich, tworzenia synergii ze społecznościami lokalnymi i ograniczania odpływu ludności z małych miast;

31. zachęca Komisję do udostępnienia państwom członkowskim innych możliwych źródeł finansowania do celów promowania oferty i remontów mieszkań socjalnych jako inwestycji społecznych, jak również do zachęcania państw członkowskich i władz lokalnych i regionalnych do efektywnego korzystania z dostępnych europejskich środków finansowych oraz do utrzymania obniżonych stawek podatku VAT mających zastosowanie do przedmiotowych inwestycji, ze względu na zatrudnianie przez sektor dużej liczby pracowników i na jego niewielki wpływ na handel w UE; proponuje także przeanalizować możliwość zastosowania tych samych stawek podatku VAT, które obowiązują w odniesieniu do produktów pierwszej potrzeby; zachęca państwa członkowskie do uruchomienia oszczędności prywatnych zarówno na rzecz dostępu do gruntów, jak i budowy oraz modernizacji mieszkań socjalnych;

32. zachęca do wprowadzenia zintegrowanych modeli współpracy, w ramach których łączy się działania inwestorów, podmiotów udostępniających mieszkania socjalne oraz przedsiębiorstw budowlanych na rzecz termomodernizacji i budowy energooszczędnych mieszkań socjalnych;

33. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 31 lipca 2012 r. dotyczący europejskiej strategii na rzecz branży budowlanej (COM(2012)0433); jest zdania, że w uzupełnieniu środków z zakresu zachęt podatkowych i wsparcia finansowego na rzecz poprawy konkurencyjności i innowacyjności w tym sektorze niezbędne są także środki na rzecz podniesienia poziomu kwalifikacji siły roboczej w celu podjęcia wyzwań w zakresie budowania Europy efektywnie wykorzystującej zasoby oraz gospodarki niskoemisyjnej, a także realizacji celów określonych w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej (2012/27/UE) ⁽¹⁾ i dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (2010/31/UE) ⁽²⁾;

34. zachęca Komisję do ściślejszej współpracy z państwami członkowskimi i właściwymi władzami lokalnymi w celu ustalenia prognoz średnio- i długoterminowych dotyczących umiejętności wymaganych na rynku pracy; wzywa odpowiedzialne podmioty do analizy zatrudnienia, aby lepiej ukierunkować podstawowe szkolenia zawodowe i uczenie się

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

przez całe życie; wzywa państwa członkowskie i właściwe władze lokalne do szybkiego dostosowania systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym kształcenia i szkolenia zawodowego poprzez uwzględnienie zwłaszcza pojęcia zrównoważonej gospodarki, oraz do zapewnienia, aby programy uzyskiwania kwalifikacji sprzyjały dostępowi ludzi młodych do nowych zielonych miejsc pracy i do branż gospodarki ekologicznej; podkreśla, że promowanie zielonych miejsc pracy może stworzyć możliwości trwałego zatrudnienia o wysokiej jakości, przeciwdziałać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu, a także zapewnić usługi w zakresie wspierania zatrudnienia;

35. zwraca uwagę, że ta branża ekologiczna może zapewnić wiele różnych możliwości zatrudnienia począwszy od miejsc pracy niewymagających żadnych umiejętności lub wymagających niskich kwalifikacji aż do zatrudniania wysoko wykwalifikowanych pracowników dysponujących fachową wiedzą; w tym względzie:

- odnotowuje ważną rolę, jaką odgrywają MŚP, zapewniając zatrudnienie w branży ekologicznej oraz podkreśla potencjał MŚP w zakresie szkoleń zawodowych, praktyk i lokalnych programów współpracy zewnętrznej, co może zapewnić możliwości zatrudnienia osobom w niekorzystnej sytuacji społecznej;
- wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia funduszy przejściowych przeznaczonych na zarządzanie potrzebami w zakresie umiejętności;
- wzywa Komisję do uwzględnienia w ramach kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie dziewiątej kompetencji kluczowej dotyczącej środowiska naturalnego, zmiany klimatu i zrównoważonego rozwoju;
- wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do skorzystania ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w celu inwestowania w umiejętności, zatrudnienie, kształcenie i doksztalcanie zawodowe, zwłaszcza w zielonych zawodach, takich jak termomodernizacja budynków;
- zachęca państwa członkowskie do wspierania powstawania podmiotów pełniących podwójną rolę – społeczną i techniczną – w dziedzinie oszczędzania energii, czego przykładem mogą być zawody zajmujące się mediacją pomiędzy stroną społeczną a stroną techniczną, a także wspierania wysiłków na rzecz bardziej społecznego podejścia do kwestii związanych z efektywnością energetyczną w ramach kształcenia w zawodach technicznych i odwrotnie;

36. z zadowoleniem przyjmuje pakiet dotyczący inwestycji społecznych, w ramach którego Komisja oferuje państwom członkowskim wytyczne dotyczące stosowania skuteczniejszych i efektywniejszych społecznych strategii politycznych na rzecz wzrostu i spójności;

37. zwraca uwagę, że te inwestycje w sektorze mieszkalnictwa socjalnego wpisują się w szersze ramy polityczne mające służyć organizowaniu i finansowaniu oferty społecznych i zdrowotnych usług publicznych oraz usług edukacyjnych mających na celu zapewnienie wykonalności podstawowych praw społecznych oraz zaspokojenie zmieniających się potrzeb społecznych;

Ograniczanie ubóstwa i promowanie włączenia społecznego i spójności społecznej

38. przypomina, że uznanie i korzystanie z prawa do mieszkania są warunkiem korzystania z innych praw podstawowych, w tym praw politycznych i społecznych; przypomina, że odpowiedzialność za nadanie wykonalności temu prawu do mieszkania spoczywa na państwie członkowskim lub właściwym organie publicznym poprzez poprawę – za sprawą własnych strategii politycznych i programów – powszechnego dostępu do mieszkań, zwłaszcza dla osób w trudnej sytuacji, dzięki wystarczającej podaży odpowiednich, przyzwoitych, bezpiecznych dla zdrowia i przystępnych finansowo warunków mieszkaniowych;

39. wzywa Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej do przeprowadzenia, z udziałem odpowiednich zainteresowanych stron, oceny efektywności i warunków wdrażania prawa do mieszkania i dodatków mieszkaniowych w państwach członkowskich; wzywa agencję do promowania wymiany najlepszych praktyk w zakresie skutecznego wdrażania prawa do mieszkania dla szczególnie wrażliwych grup społecznych, w tym bezdomnych; wzywa Komisję do kontynuowania takich działań w ramach paktu na rzecz inwestycji społecznych;

40. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania i promowania innowacyjnych wymian dobrych praktyk w ramach stania na straży prawa do mieszkania grup w szczególnie trudnej sytuacji i grup marginalizowanych, kładąc szczególny nacisk na zwalczanie przemocy domowej; z ubolewaniem zauważa, że ofiary przemocy domowej częściej zostają w środowisku, w którym doznały krzywd, gdyż z powodów finansowych nie mogą znaleźć odpowiednich warunków mieszkaniowych; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia zintegrowanych usług dla rodzin, których członkowie byli ofiarami przemocy domowej;

41. oczekuje, że Komisja zbada, w jakiej mierze wsparcie bezpośrednie w postaci zasiłków mieszkaniowych lub wsparcie pośrednie w postaci samego mieszkania socjalnego jest bardziej skutecznym środkiem na rzecz zapewnienia przystępnych finansowo warunków mieszkaniowych grupom społecznym, które nie są w stanie zaspokoić potrzeb mieszkaniowych na rynku nieruchomości;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

42. wzywa Komisję i agencję Eurofound do przeprowadzenia w 2014 r. badania dotyczącego kosztów wynikających z braku działania w obliczu nieodpowiednich warunków mieszkaniowych w ramach programu prac tej agencji na 2014 r.;

43. z niepokojem zauważa, że wiele państw członkowskich w obliczu zakłócenia równowagi budżetowej wstrzymuje działania, programy i akcje (na przykład dofinansowanie czynszu i kredytów hipotecznych) mające ułatwić zakup mieszkania, a jednocześnie nieproporcjonalnie podwyższa podatki od nieruchomości w związku z poważnym kryzysem gospodarczym, przez co wiele grup społecznych popada w ubóstwo i traci mienie;

44. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia – w ramach strategii i programów dotyczących mieszkalnictwa socjalnego – oceny skutków społecznych, w której nacisk zostałby położony zwłaszcza na analizy uwzględniające różnice płci i różnice między gospodarstwami domowymi, ze szczególnym uwzględnieniem różnic w środkach finansowych i dochodach, jakimi dysponują kobiety i mężczyźni; podkreśla, że wszystkie dane statystyczne muszą zostać uporządkowane ze względu na płeć i rodzaj gospodarstwa domowego oraz że należy prowadzić więcej badań w celu dokładnego ustalenia, w jaki sposób polityka mieszkaniowa może wspierać osoby i grupy w trudnej sytuacji, takie jak kobiety (mając na uwadze wieloaspektową rolę kobiet jako matek samotnie wychowujących dziecko, osób opiekujących się członkami rodziny i osobami niepełnosprawnymi), rodziny, ludzie młodzi, osoby niepełnosprawne i osoby starsze;

45. zaleca, aby państwa członkowskie i ich władze lokalne i regionalne przygotowały zintegrowane strategie polityczne na rzecz promowania włączenia społecznego, a także zagwarantowania powszechnego dostępu do przyzwoitych, bezpiecznych dla zdrowia i przystępnych cenowo mieszkań; proponuje, aby te strategie obejmowały następujące działania:

- wspieranie przede wszystkim oferty wysokiej jakości i bezpiecznych dla zdrowia mieszkań socjalnych i o bardzo niskim czynszu, określając zwłaszcza dolną granicę minimalnej liczby mieszkań socjalnych tam gdzie ma to znacznie, jak na przykład na obszarach o dużej gęstości zaludnienia, gdzie popyt jest największy, dzięki czemu wzrośnie różnorodność;
- ustalenie jasnych standardów minimalnych określających jakość warunków mieszkaniowych, zwłaszcza w odniesieniu do mieszkań socjalnych,
- powiązanie programów zwiększenia zasobów mieszkań socjalnych z polityką dostępu do innych usług użyteczności publicznej i usług świadczonych w interesie ogólnym, jak budowa obiektów publicznych o przeznaczeniu społecznym i do celów opieki zdrowotnej, obiektów kulturalnych i sportowych (w ramach zintegrowanej strategii lokalnej), z polityką kontroli rozbudowy miast, zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi osiągnięcia do 2050 r. celu zerowego współczynnika netto zajmowania gruntów;
- zarządzenie częstym trudnościom w dostępie najsłabszych grup społecznych, takich jak migranci i ludzie młodzi, do godnych warunków mieszkaniowych;
- programy zwiększające gwarancje ciągłości najmu;
- przygotowanie specjalnych programów dla bezdomnych w oparciu o diagnostyczne badania terytorialne na szczeblu lokalnym na podstawie europejskiej typologii wykluczenia mieszkaniowego (ETHOS) w celu uzyskania danych liczbowych na temat procesu wykluczenia mieszkaniowego, uzupełnionych o środki pomocy socjalnej, a także przystosowanych do szczególnej sytuacji i potrzeb kobiet, proponując osobom w trudnej sytuacji i grupom zmarginalizowanym rozwiązania w postaci udostępniania mieszkań i dalszego monitorowania sytuacji, a nie jedynie oferowania im tymczasowego zakwaterowania;
- promowanie i finansowanie programów samodzielnego budownictwa;

46. wnosi, by państwa członkowskie zapewniły, że wszystkich obywateli będzie stać na dach nad głową, dbając o to, by podwyżki czynszu oparte były na obiektywizacji cen – zgodnie z metodą, która zapewnia umiarkowany wzrost cen nieruchomości – a także dostosowując swą politykę podatkową, tak by zmniejszyć zjawisko spekulacji;

47. wzywa Komisję do niezwłocznego wdrożenia rezolucji Parlamentu w sprawie strategii Unii Europejskiej na rzecz przeciwdziałania bezdomności;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

48. podkreśla, że należy zająć się różnymi aspektami bezdomności wśród kobiet w sposób kompleksowy oraz że należy uwzględnić te aspekty we wszystkich ramach polityki UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzania systematycznej oceny wpływu w aspekcie płci i monitorowania konkretnych sytuacji i potrzeb kobiet bezdomnych, do promowania projektów dotyczących ułatwiania funkcjonowania dzięki rozwiązaniom zastosowanym w otoczeniu oraz promowania budowy dostosowanych i energooszczędnych mieszkań po przystępnej cenie oraz do włączenia często pomijanych rodzin z klasy średniej do programów dotyczących mieszkalnictwa socjalnego, ponieważ rodziny te mogą doświadczać deprivacji materialnej z powodu kryzysu gospodarczego tak samo jak inne gospodarstwa domowe;

49. zachęca do wprowadzenia zintegrowanych modeli współpracy, w ramach których łączy się działania w zakresie usług społecznych i zdrowotnych, usług pomocowych dla osób w trudnej sytuacji, działania podmiotów udostępniających mieszkania socjalne i organizacji w celu pomagania osobom w niekorzystnej sytuacji w uzyskaniu mieszkania i jego utrzymaniu;

50. wzywa Komisję, państwa członkowskie i właściwe władze do przeznaczenia funduszy strukturalnych na potrzeby mieszkaniowe i kwaterunkowe społeczności zmarginalizowanych, zwłaszcza w odniesieniu do mieszkań socjalnych, wpisując ten priorytet do programów operacyjnych; zachęca w związku z tym Komisję i Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej do opracowania procedury wymiany sprawdzonych rozwiązań pomiędzy władzami lokalnymi na podstawie wspólnych i przejrzystych kryteriów;

51. zaleca państwom członkowskim i właściwym władzom inwestowanie w budowę i dostosowanie przystępnych cenowo mieszkań socjalnych w związku z zagrożeniami sanitarnymi w starych i zniszczonych mieszkaniach, różnorodnymi modelami rodziny, starzeniem się społeczeństwa, a zwłaszcza przebywaniem w mieszkaniach osób w podeszłym wieku wymagających opieki, szczególnymi potrzebami osób niepełnosprawnych i młodzieży, zwłaszcza w dziedzinie mobilności mieszkaniowej i zawodowej; zaleca skorzystanie w tym celu z funduszy strukturalnych w ramach kolejnego okresu programowania (2014–2020); uważa, że pomoc społeczna w ramach wspierania uzyskania dostępu do mieszkania jest czynnikiem sprzyjającym tworzeniu „białych” miejsc pracy, które są niezbędne do stawienia czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom społecznym, takim jak starzenie się społeczeństwa; podkreśla pozytywną rolę, którą mogłby odegrać europejski fundusz przedsiębiorczości społecznej na rzecz projektów z zakresu pomocy mieszkaniowej i włączenia mieszkaniowego;

52. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do podjęcia skutecznych i zachęcających działań, na podstawie analiz prognozowanych potrzeb mieszkaniowych, na rzecz walki z problemem długotrwałego niewykorzystania pustych mieszkań, zwłaszcza w obszarach gęsto zaludnionych, w celu przeciwdziałania spekulacjom na rynku nieruchomości i wykorzystania tych mieszkań jako lokali socjalnych;

53. podkreśla znaczenie systemu oceny warunków mieszkaniowych pod względem ich wpływu na zdrowie i bezpieczeństwa, w ramach którego przeprowadza się ocenę zagrożeń związanych z mieszkalnictwem pod względem wpływu na zdrowie;

54. zachęca państwa członkowskie i właściwe władze do uproszczenia wniosków o przydzielenie mieszkania socjalnego oraz zwiększenia uczciwości, przejrzystości i bezstronności w ramach przyznawania takich mieszkań, biorąc pod uwagę sytuację społeczną, gospodarczą i kulturową państw członkowskich, w celu wyeliminowania i zapobiegania wszelkiej dyskryminacji i wszelkich zjawisk pomijania, zwłaszcza najsłabszych grup społecznych, które to zjawiska prowadzą do nasilenia się segregacji przestrzennej i tworzenia gett; podkreśla w związku z tym znaczenie rozwiązań obowiązujących w niektórych państwach członkowskich, takich jak lista legalnych, szczegółowych i przejrzystych kryteriów przydzielania mieszkań sprzyjających mieszanemu się grup społecznych, anonimizacja wniosków o przydzielenie mieszkania socjalnego, publiczne powiadamianie o wolnych mieszkaniach, wprowadzenie systemów kolejowania wniosków, rozdzielanie organów sprawdzających zgodność z kryteriami i organów przeprowadzających przydział mieszkań czy też odpowiednie zarządzanie w ramach przydzielania mieszkań w celu sprzyjania mieszanemu się grup społecznych na dużą skalę;

55. podkreśla wyzwania, jakie stwarza konieczność zaradzenia problemowi starzenia się społeczeństwa oraz potrzebę zapewnienia dostępu do przystępnych finansowo, odpowiednich i godnych warunków mieszkaniowych dla rosnącej liczby osób starszych w UE; zwraca uwagę, że we wszystkich państwach członkowskich następuje zubożenie osób w podeszłym wieku i domaga się w związku z tym, aby w ramach specjalnego segmentu nowego europejskiego partnerstwa innowacji na rzecz aktywnej starości, które koordynuje wysiłki badawcze w tej dziedzinie, zajęto się w szczególności opracowaniem przystępnych finansowo rozwiązań, które umożliwią osobom w podeszłym wieku pozostanie w swoich domach możliwie najdłużej; w tym kontekście należy stwierdzić, że poprawa warunków w zakresie dostępu do istniejących mieszkań jest

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

odpowiednią metodą redukcji wykluczenia społecznego za pomocą środków umożliwiających zachowanie osobistej niezależności; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do uwzględnienia w ich krajowych programach reform specjalnego komponentu służącego opracowaniu przystępnych cenowo rozwiązań w celu umożliwienia osobom starszym pozostania we własnych domach możliwie najdłużej, biorąc pod uwagę fakt, że pożądana jest poprawa warunków dostępu do istniejących zasobów mieszkaniowych, co pomaga ludziom w pozostaniu w ich miejscu zamieszkania i ułatwia im powrót do życia społecznego poprzez zwiększenie ich osobistej samodzielności;

56. zwraca uwagę, że mieszkalnictwo socjalne należy organizować w taki sposób, aby unikać gentryfikacji i tworzenia gett; wzywa do tworzenia zachęt finansowych, tam gdzie istnieje taka potrzeba, które miałyby doprowadzić do rozwoju wspólnych, mieszanych prywatno-socjalnych obszarów mieszkaniowych, aby unikać segregacji społecznej;

57. mając na uwadze istniejące nierówności społeczne w Europie, a zwłaszcza w państwach, które niedawno przystąpiły do UE, przywiązuje szczególną wagę do działań, jakie Unia Europejska podejmuje na rzecz wspierania grup społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zwłaszcza w zakresie przyznawania mieszkań;

58. zaleca, aby państwa członkowskie i właściwe władze podjęły działania na rzecz poprawy dostępu do przystępnych finansowo mieszkań poprzez zwiększenie ilości i jakości zasobów mieszkań socjalnych i przystępnych finansowo oraz poprzez rozwijanie ich integracji z kierowanymi przez lokalną społeczność usługami zdrowotnymi i socjalnymi, wykorzystując do osiągnięcia tego celu EFS i inne fundusze strukturalne;

59. podkreśla, że mieszkalnictwo socjalne powinno, jeśli jest skoordynowane ze skuteczną pomocą społeczności lokalnej i innymi usługami socjalnymi, przyczyniać się do rozwijania osobistych zdolności do samodzielnego funkcjonowania, pomagając osobom w trudnej sytuacji społecznej w przejściu na bardziej samodzielny styl życia w mniejszym stopniu opierający się na pomocy systemowej i odznaczający się większą samodzielnością jednostki;

60. wzywa właściwe organy publiczne i prywatne do systemowego włączania do programów szkoleniowych w dziedzinach inżynierii, architektury, planowania przestrzennego i budownictwa modułów dotyczących dostępności infrastruktury i budownictwa uwzględniającego potrzeby wszystkich;

61. wyraża ubolewanie z powodu powszechnej tendencji do ograniczania przydziału mieszkań socjalnych i zachęca państwa członkowskie do włączenia często pomijanych rodzin z klasy średniej do programów dotyczących mieszkalnictwa socjalnego, ponieważ rodziny te mogą doświadczać deprivacji materialnej z powodu kryzysu gospodarczego tak samo jak inne gospodarstwa domowe;

62. uważa za skuteczne angażowanie się Unii na rzecz zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, zwłaszcza na rzecz mieszkalnictwa socjalnego, w celu zintegrowania mających trudności dzielnic z ich miejskim otoczeniem i w celu przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu; apeluje zatem do państw członkowskich i właściwych władz o większe wykorzystanie funduszy strukturalnych w sposób zintegrowany (EFRR, EFS), a także środków z EBI i innych instrumentów finansowych, oraz o ułatwianie koordynacji i tworzenia synergii pomiędzy nimi; uważa, że odpowiednie uczestnictwo mieszkańców oraz zwiększanie ich mocy decyzyjnej przed rozpoczęciem oraz w trakcie trwania budowy i modernizacji mieszkań socjalnych przyczyniają się do wzmocnienia włączenia społecznego i spójności społecznej;

63. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego skuteczności modeli inwestycyjnych mających wpływ na sytuację społeczną w sektorze mieszkalnictwa socjalnego, koncentrując się na potencjale funduszy strukturalnych wykorzystywanych w formie instrumentów finansowych i ewentualnie łączonych z innymi źródłami finansowania na rzecz inwestycji mających wpływ na sytuację społeczną w dziedzinach takich jak tworzenie lokalnych zielonych miejsc pracy lub miejsc pracy dla ludzi młodych lub w dziedzinie włączenia społecznego grup zmarginalizowanych przez przydział mieszkania;

64. z ubolewaniem zauważa, że ofiary przemocy domowej częściej zostają w środowisku, w którym doznały krzywd, gdyż są finansowo zależne od oprawców, a przez to nie są w stanie samodzielnie szukać odpowiednich, oddzielnych mieszkań; w związku z tym wzywa państwa członkowskie UE do wspierania uwzględniających aspekt płci strategii, programów i finansowania służących zwiększeniu ofiarom przemocy domowej dostępu do bezpiecznych warunków mieszkaniowych i mieszkań po przystępnej cenie oraz wzywa państwa członkowskie do znalezienia rozwiązań w przystępnej cenie, które pomogą zaradzić alternatywnym formom zamieszkiwania w sytuacjach wyjątkowych i zamieszkiwania tymczasowego, oraz do zwiększenia liczby schronień i ośrodków rehabilitacyjnych dla ofiar, a także innych powiązanych usług socjalnych, takich jak zintegrowane usługi dla rodzin (np. ośrodki pomocy prawnej dla rodzin);

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

65. ponownie zwraca uwagę na fakt, że w 2009 r. liczba matek samotnie wychowujących dziecko siedmiokrotnie przewyższała liczbę ojców w podobnej sytuacji; uważa zatem, że wobec powyższego mieszkania socjalne w pierwszej kolejności należy przyznawać samotnym matkom obok grup lub osób w trudnej sytuacji, takich jak osoby samotnie wychowujące dziecko, młode rodziny, duże rodziny, młode osoby zaczynające karierę zawodową, imigrantki, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze; zauważa, że na początku kryzys gospodarczy w większym stopniu wpływał na sytuację mężczyzn niż kobiet, lecz w miarę jak się pogłębiał, stopa bezrobocia wśród kobiet wzrastała w większym stopniu niż wśród mężczyzn;

Ograniczanie ubóstwa energetycznego

66. wyraża zaniepokojenie postępującym ubóstwem energetycznym, które dotyka od 50 do 125 milionów Europejczyków i które wynika przede wszystkim z kumulacji kilku czynników, takich jak niskie przychody gospodarstwa domowego, zła jakość systemu ogrzewania i izolacji termicznej czy zbyt wysokie koszty energii;

67. wzywa Komisję do przyjęcia komunikatu dotyczącego zwalczania ubóstwa energetycznego wzywającego państwa członkowskie do zdefiniowania zjawiska ubóstwa energetycznego w oparciu o wspólne parametry, lecz dostosowując tę definicję do własnej sytuacji krajowej; ponownie zaznacza, że przystępność cenowa powinna być postrzegana nie tylko przez pryzmat wysokości opłat czynszowych, ale także w kategoriach rachunków za energię; uważa jednak, że nie można rozpatrywać zjawiska ubóstwa energetycznego jedynie w kategoriach poziomu wydatków i cen energii, ponieważ ma ono także wymiar jakościowy, związany między innymi z zachowaniami i nawykami mieszkańców dotyczącymi zużycia energii;

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, że pogłębieniu wewnętrznego rynku energii obowiązkowo towarzyszyć będą środki z zakresu ochrony konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji;

69. uważa, że prawo dostępu do energii jest niezbędnym warunkiem umożliwiającym prowadzenie godnego życia; wzywa państwa członkowskie do dopracowania definicji „przystoitych warunków mieszkaniowych” i uwzględnienia w niej standardów efektywności energetycznej; wzywa państwa członkowskie do przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu, zwłaszcza za pośrednictwem publicznych organów regulacyjnych w dziedzinie energii, i do podjęcia zintegrowanych działań, na podstawie lokalnych audytów energetycznych, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym, poprzez:

- utworzenie specjalnych programów finansowych w celu zmniejszenia kosztów energii ponoszonych przez gospodarstwa domowe w najtrudniejszej sytuacji (takich jak progresywna taryfikacja energii, pomoc doraźna lub zintegrowana z innymi formami pomocy socjalnej, zapobieganie niepłaconiu rachunków, ochrona przed odcięciem prądu),
- tworzenie specjalnych funduszy krajowych i regionalnych mających na celu ograniczenie ubóstwa energetycznego, które mogłyby być zasilane przez wkład finansowy dostawców energii wynikający z ich zobowiązań w zakresie ograniczenia zużycia energii na podstawie postanowień dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej,
- wspieranie zachęt i pouczeń dla mieszkańców o tym jak oszczędnie gospodarować energią;
- zachęcanie do poprawy charakterystyki energetycznej najbardziej energochłonnych mieszkań dzięki skutecznym długoterminowym finansowym instrumentom wsparcia zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich bez poważnego zwiększenia kosztów mieszkaniowych dla lokatorów po odliczeniu uzyskanych oszczędności energii; wzywa Komisję do podjęcia działań na rzecz koordynacji i zbadania wdrożenia narzędzi zachęcających;

70. przypomina, że sektor mieszkaniowy ma jeden z największych potencjałów w zakresie oszczędności energii; podkreśla, że w perspektywie średnio- i długoterminowej, o ile koszty modernizacji energetycznej nie będą przekraczać uzyskanych oszczędności energii, środki z zakresu efektywności energetycznej powinny w pierwszej kolejności zwiększyć siłę nabywczą gospodarstw domowych i jakość ich życia; podkreśla, że te środki umożliwiają również ograniczenie emisji dwutlenku węgla i tworzenie nowych miejsc pracy, stanowią wsparcie dla lokalnej gospodarki i sprzyjają ograniczeniu wydatków na służbę zdrowia;

71. podkreśla potencjalne korzyści płynące zwłaszcza z programów wsparcia finansowego na rzecz zwiększania efektywności energetycznej mieszkań socjalnych i instalowania w nich mikrogeneratorów energii wykorzystujących źródła odnawialne, co przekłada się na korzyści w postaci niższych rachunków za energię, uczciwej dystrybucji wytworzonej energii pomiędzy lokatorów i organizację udostępniającą mieszkania socjalne lub właściciela w celu obniżenia rachunków lokatorskich i finansowania przez właścicieli dalszych modernizacji i ulepszeń we wszystkich należących do nich budynkach mieszkalnych;

72. uważa, że środki z zakresu modernizacji energetycznej na rzecz przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu przyczyniają się do zapobiegania problemom zdrowotnym (chorobom układu oddechowego i układu krążenia, alergiom, astmie, zatruciom pokarmowym lub zatruciom tlenkiem węgla, szkodliwemu wpływowi na zdrowie psychiczne lokatorów);

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

73. ponownie podkreśla znaczenie programów mających na celu poprawę charakterystyki energetycznej, aby zwiększyć przystępność cenową mieszkań socjalnych i mieszkań w sektorze prywatnym; podkreśla potrzebę wyjaśnienia przez Komisję wytycznych dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do funduszy krajowych i unijnych przeznaczonych na takie modernizacje i inwestycje, oraz umożliwienia większej elastyczności, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, w celu zapewnienia, że takie inwestycje dokonywane przez organizacje mieszkaniowe i właścicieli prywatnych mogą skorzystać z najbardziej odpowiednich źródeł finansowania, aby osiągnąć podwójny cel – społeczny i środowiskowy – bez naruszania unijnych reguł konkurencji;

74. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że działania na rzecz promowania efektywności energetycznej i korzystania z energii ze źródeł odnawialnych w mieszkalnictwie będą się kwalifikowały do finansowania z EFRR i Funduszu Spójności w okresie 2014-2020; zachęca państwa członkowskie, władze lokalne i regionalne oraz wszystkich zainteresowanych partnerów do wykorzystania środków EFRR i z Funduszu Spójności na finansowanie działań służących poprawie charakterystyki energetycznej, zwłaszcza tych skierowanych do gospodarstw domowych najbardziej dotkniętych ubóstwem energetycznym;

75. nalega, aby dostawcy energii odgrywali większą rolę w zakresie zapobiegania sporom i ich rozstrzygania, zwłaszcza poprzez instalowanie inteligentnych liczników, uruchamianie punktów obsługi klientów i zwiększenie przejrzystości taryf;

76. zachęca państwa członkowskie do lepszego informowania gospodarstw domowych za sprawą kampanii informacyjnych dotyczących bardziej odpowiedzialnego zużycia zasobów i dostępnych środków pomocowych, z których mogą skorzystać w ramach dostosowanej pomocy społecznej, oraz do prowadzenia kampanii edukacyjnych i uwrażliwiających, zwłaszcza wśród pracowników sektora socjalnego, na temat problematyki ubóstwa energetycznego;

77. zachęca państwa członkowskie do opracowania krajowych baz danych dotyczących ubóstwa energetycznego;

o

o o

78. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

P7_TA(2013)0247

Mobilność związana z kształceniem i pracą zawodową kobiet w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie mobilności kobiet w UE związanej z kształceniem i pracą zawodową (2013/2009(INI))

(2016/C 065/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 i 3,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 8, 45, 165 i 166,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 21, 23 i 25,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą przez ONZ w 1979 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),

⁽¹⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.